

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 497 van 2 juli 2007

in de zaak 777/IVde kamer

In zake:

Z. M. B.

Gekozen woonplaats:

Tegen:

De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde **KAMER**,

Gezien het verzoekschrift dat Z. M. B., van Irakese nationaliteit, op 4 april 2007 ingediend heeft tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij ingediend op 24 april 2007.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.- C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

I. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1 Z[REDACTED] M[REDACTED] • [REDACTED], van Irakese nationaliteit, is het rijk binnengekomen op 29 september 2006 en heeft zich op 29 september 2006 vluchteling verklaard. Verzoeker vroeg om de bijstand van een tolk Badini.
- 1.2 Op 24 oktober 2006 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.
- 1.3 Op 28 november 2006 besliste de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is.
- 1.4 Verzoeker werd ten gronde gehoord op 13 maart 2007. Op 21 maart 2007 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 maart 2007 aangetekend verzonden.
- 1.5 Het feitenrelaas zoals weergegeven in de bestreden beslissing wordt door verzoeker in het verzoekschrift niet betwist.

11. Ten Gronde

- 2.1 In een eerste en enig middel voert verzoeker aan dat hij voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend en dat hij minstens in aanmerking komt voor de status van subsidiaire bescherming. Hij verwijst hiervoor naar de actuele situatie in Irak en argumenteert dat tevens in Noord-Irak de situatie "*allerminst stabiel* is.
- 2.2 De bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd: "*U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht nadat u problemen kreeg met de Koerdische overheid die u verdachten van samenwerking met terroristen. U zou problemen hebben gekregen nadat u twee vermoedelijke terroristen (die in het bezit waren van een koffer met explosieven) een lift gaf met de piek-up die u als peshmerga was toegewezen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u vóór augustus 2006 geen enkel probleem kende met de Koerdische politionele of gerechtelijke overheden. Zo werd u nooit opgepakt, veroordeeld, of in staat van beschuldiging gesteld (zie gehoorverslag CGVS, DB, p. 5). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u sinds 1997 aangesloten bent bij de in uw geboortestreek aan de macht zijnde Koerdische partij KOP. Enkele jaren later schreef u zich in bij de Koerdische peshmerga's (strijders). Toen u in maart 2000 tijdens gevechten met PKK-strijders gewond raakte diende u uw werk als peshmerga noodgedwongen stop te zetten. U kreeg wel nog elke maand uw volledig salaris uitbetaald (zie gehoorverslag CGVS, DB, p. 6). In 2003 werd u na drie jaar inactiviteit opnieuw door de KOP opgevorderd om te werken als chauffeur. U kreeg een piek-up toegewezen en er werd u gevraagd om ondermeer aan het basiskamp van de peshmerga's in Dohuk voedsel en*

militaire uitrusting lo.a. wapens} te leveren. Uit bovenstaande kan aldus worden afgeleid dat alles erop wijst dat u een goede relatie had met de KDP en zij een zeker vertrouwen in u hadden. De vraag die zich hier dan ook opdringt is waarom u vroegtijdig Irak bent ontvlucht Idrie dagen na het incident). Uit uw verklaringen blijkt dat u op geen enkel ogenblik geprobeerd heeft om de hulp in te roepen van de KDP dan wel van uw overste bij de peshmerga's. In plaats van klacht neer te leggen tegen Imad en de voor u onbekende derde persoon en uw versie van de feiten te geven besloot u onmiddellijk uw land van herkomst te verlaten. Het feit dat u, die bovendien zelf peshmerga bent, geen enkele poging heeft ondernomen om eventueel via collega's een bemiddelingsproces op gang te brengen en naliet om bijvoorbeeld via uw overste meer informatie te bekomen over de inhoud van de aanklacht die u ten laste werd gelegd is uiterst vreemd en brengt op zijn minst de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees voor vervolging in het gedrang. U heeft uw land van herkomst ondermeer verlaten en dit zonder de minste inspanning te hebben geleverd om de hulp van uw collega's en kennissen in te roepen. Tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verklaarde u het volgende: "Indien ze de twee personen arresteerden, zouden ze mij niet meer zoeken" (zie gehoorverslag CGVS, DB, p.9). Rekening houdend hiermee dient te vraag te worden gesteld waarom u, die verklaarde onschuldig te zijn, de identiteit van één van de twee passagiers kent en bovendien als peshmerga een onberispelijke staat van dienst heeft, nooit een klacht indiende en via de gebruikelijke kanalen uw onschuld heeft trachten aan te tonen. Uw verklaringen in ten gronde als zou u zich niet hebben kunnen verdedigen of niet zou worden geloofd is enkel gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen (zie gehoorverslag CGVS, TG, p. 6). In dit verband dient verder te worden vastgesteld dat u zowel van uw aanstelling als chauffeur bij de peshmerga's in 2003 als van de door u aangehaalde problemen met de Koerdische overheid geen enkel begin van bewijs neerlegde. Alsook dient te worden opgemerkt dat u zowel aangaande de ondervragingen van uw echtgenote na uw vertrek als over de precieze stand van het onderzoek dat momenteel tegen u zou lopen heel vaag en algemeen bleef (zie gehoorverslag CGVS, TG, p.3 en p.5)".

- 2.3 Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het standpunt van het CGVS niet kan worden gevolgd omdat "hij ontzettend onder de indruk van de gebeurtenissen op de vlucht was geslagen naar de boerderij van zijn schoonvader en daar een aantal dagen verbleef", "[H]et l...) gezien de feitelijke omstandigheden in Irak l...) niet evident is} om wanneer men wordt verdacht van terreurdaden naar de politie te stappen, hij "in de gegeven omstandigheden niet over de mogelijkheid (beschikt} om tegensprekelijk, op een correcte wijze zijn verhaal van de feiten weer te geven", "het l...) enerzijds niet onbegrijpelijk is} dat de Irakese politie hard optreedt tegen (potentiële} terroristen, anderzijds (dit)(...} l...) in het concrete dossier van verzoeker (betekent} dat er een reële kans bestaat dat hij niet beschikt over enige rechten van verdediging", "de kans l...) meer dan reëel is} dat Verzoeker zou worden gefolterd of andere onmenselijke behandelingen zou moeten ondergaan om toch maar over te gaan tot bekentenissen", er "in dit verband kan l...) op worden gewezen dat Verzoeker enkel klacht zou kunnen indienen tegen [REDACTED] en er "[B]ovendien kan l...) op worden gewezen dat Verzoeker van Koerdische origine is en in deze hoedanigheid behoort tot een etnische minderheden groep in Irak".

- 2.4 In wezen weerlegt verzoeker de in de bestreden beslissing vermelde motieven niet, doch poogt hij een verklaring te geven voor de vaststellingen. Met betrekking tot zijn voorgehouden vrees voor vervolging vanwege de Irakese autoriteiten dient erop gewezen te worden dat, blijkens zijn verklaringen, hij afkomstig is van de provincie Oohuk. Oe nieuwe Irakese grondwet erkent de Kurdistan Regional Government (KRG) als officiële regering over het gebied dat voor de militaire interventie van 2003 reeds onder het bestuur van de KRG viel, zijnde de provincies Ookuk, Erbil en Suleymania. Uit zijn relaas blijkt dat verzoeker vóór augustus 2006 geen enkel probleem kende met de Koerdische politionele of gerechtelijke overheden, lid was van de Koerdische partij KOP sinds 1997, zich aansloot bij de Koerdische peshmerga en op het ogenblik van de beweerde feiten nog altijd actief was bij de Koerdische peshmerga als chauffeur. Gelet op verzoekers langdurig engagement bij de peshmerga, zijn lidmaatschap van de Koerdische KOP moest hij aldus voldoende contacten hebben gehad om eventuele beschuldigingen jegens hem te weerleggen. Hij geeft ook geen enkele plausibele verklaring waarom hij niet minstens een klacht indiende tegen één van de personen wiens naam hij wel degelijk kende om zo eventuele beschuldigingen te kunnen voorkomen. Verzoeker geeft ook geen enkele gegronde reden aan waarom hij de bescherming van zijn nationale overheid, met name de Koerdische, niet heeft gezocht. Hij toont derhalve niet aan dat hij, bij gebrek aan nationale bescherming, internationale bescherming moet invoeren.
- 2.5 Verzoeker betwist niet dat hij afkomstig is uit Noord-Irak en dat zijn familie daar verblijft. Uit publieke informatie blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak, geen reëel risico van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bestaat. Uit het antwoorddocument (*Cedoca IRQ2006-118w dd. 25/10/2006 gevoegd bli het administratief dossier van het Commissariaat-generaal, stuk 14*) blijkt dat ook de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) oordeelt dat een terugkeer van afgewezen asielzoekers naar Noord-Irak verantwoord is, op voorwaarde dat zij in Noord-Irak familie- en gemeenschapsbanden hebben die kunnen voorzien in hun basisbehoeften, hetgeen in casu het geval is.
- 2.6 Met betrekking tot de aangetekend verstuurd documenten dd. 25 juni 2007 dient te worden opgemerkt dat deze werden verstuurd na het sluiten van de debatten dd. 19 juni 2007 zoals blijkt uit het Proces-Verbaal (PV) van zitting.
- 2.7 Het eerste en enig middel is ongegrond en wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan verzoeker geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan verzoeker geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 juli 2007 door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. M.- C. GOETHALS,
dhr. G. DE BOECK,
dhr. H. VAN GOETHEM,

wnd. kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

H. VAN GOETHEM

F. HOFFER

